

ЕЗОП

ЛЪВ, ЛИСИЦА И ЕЛЕН

Превод от старогръцки: Тодор Сарафов, 1967

chitanka.info

Лъвът заболял и легнал в една пещера. Казал на лисицата, към която бил разположен и с която си разбирал от приказката, следното:

— Ако искаш да оздравея и да остана жив, примами с твоите сладки думи най-големия елен, който живее в гората, и го докарай в лапите ми. Ще ми се да се нагостя с дроба и сърцето му.

Лисицата се запътила и намерила елена, който подтичвал в гората. Като приела почтителен тон и го поздравила, казала:

— Дошла съм да ти съобщя нещо приятно. Знаеш, че лъвът, нашият цар, ми е съсед. Той е болен и е на умирање. Замислил се е кой от зверовете да бъде цар след него. Казва, че свинята е лишена от интелигентност, мечката е мудна, пантерата — раздразнителна, а тигърът — самохвалко. Най-достоеен за царска власт бил еленът, понеже е висок на ръст, живее много години, а рогата му са страшни за змиите. Но какво повече да ти приказвам? Избран си да царуваш. А какво ще има за мен, която първа съм ти съобщила? Хайде, обеща ми, понеже бързам да не ме потърси лъвът пак; защото той ме използва за съветница по всички въпроси. Ако искаш да чуеш мен, старицата, бих те посъветвала да дойдеш и ти да присъствуваш на последните му часове.

Така казала лисицата. Умът на елена се замаял от думите ѝ и той отишъл в пещерата, без да подозира какво го очаква. Лъвът скокнал с все сила върху него, но раздрал само ушите му с ноктите си. Еленът бързо избягал вдън гората. Лисицата закършила ръце, че напразно се трепала. Лъвът пък запъшкар със силен рев. Глад и мъка го обхванали. Замолил лисицата повторно да направи нещо и с хитростта си отново да му го доведе. Тя му казала:

— Мъчна и неприятна задача ми възлагаш, но все пак ще ти услужа.

Тръгнала тя като ловджийско куче по следите на елена и крояла хитрости. Запитала едни овчари дали са виждали окървавен елен, а те ѝ посочили къде се намира в гората. Намерила лисицата елена и се изстъпила пред него най-безсрамно. Еленът, гневен, с настръхнала козина, така се обърнал към нея:

— О, проклетнице, ти не ще сложиш лапи върху мен! Само да се доближиш, и не ще останеш жива! Иди да проявяваш лисичите си хитрини спрямо други, които не те познават. Други прави царе, на други размътвай главите.

А лисицата му заговорила:

— Толкова ли ти липсва мъжественост и толкова ли си страхливец? Та лъвът, като те хвана за ухото, искаше в предсмъртния си час да ти даде съвети и поръчения за това огромно царство, което поемаш. А ти не можеш да изтърпиш дори едно одраскване от лапите на един болник. Та ето че сега лъвът ти е силно разгневен и иска да направи цар вълка. Тежко ни! Страшен владетел! Ела, не се плаши и стой кротко като овчица. Кълна ти се във всички листа и извори, нищо лошо не ще те сполети от лъва. Аз пък само на тебе ще служа.

След като приспала страха му с такива слова, успяла да го убеди да се яви повторно. И щом като влязъл в леговището, лъвът си направил угощение с него — погълнал всичко: кости, мозък, вътрешности. Лисицата била застанала настрана и гледала. Когато се изтърсило сърцето, тя го грабнала и го налапала като печалба за труда си. Лъвът претършувал всичко и потърсил нарочно сърцето. А лисицата, като застанала по-далеч, му казала:

— Та той всъщност не е имал сърце. Недей търси повече. Че какво сърце би имал елен, който на два пъти е влязъл в леговището и в лапите на един лъв.

Славолюбието замъглява разума на човека и му пречи да забележи опасностите, които надвисват.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.